

ת"פ 46412/09/16 - מדינת ישראל נגד מסגנאו מקונן

בית משפט השלום בפתח תקווה

18 אפריל 2017

ת"פ 46412-09-16 מדינת ישראל נ' מקונן(עציר)

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם מסגנאו מקונן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אבי כהן

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות לדירה, גניבה, היזק לרכוש במזיד והסגת גבול, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לאישום הראשון בכתב האישום המתוקן, בשני מועדים שונים בחודש אוגוסט 2016, התפרץ הנאשם לבית כנסת ברחוב סוקולוב בפתח תקווה.

בנסיבות אלה גנב הנאשם כסף בסכום שאינו ידוע למאשימה ועזב את המקום.

בהתאם לאישום השני, במספר הזדמנויות בחודש יוני 2016 הגיע הנאשם לדירת אבבה מקונן, בן דודו.

הנאשם נכנס לדירה בדרך שאינה ידועה למאשימה וגנב מהדירה כסף מזומן בסכומים שנעו בין 100 ל-150 ₪.

בהמשך, כחודש לאחר מכן, הגיע הנאשם לדירה ונכנס דרך חלון שהיה סגור, אך לא נעול.

בנסיבות אלה גנב הנאשם 1,000 ₪ ועזב את המקום.

כשבועיים לאחר מכן שבר הנאשם את החלק התחתון בחלון הדירה.

בהמשך לכך ביום 23.8.26 בשעה 14:00 לערך נכנס הנאשם לדירה דרך החלון השבור ונטל 20 ₪ שהיו מונחים בכיס ז'קט בארון הבגדים וכן נטל מכשיר טלפון נייד שהיה מונח על המיטה.

בהמשך הגיע הנאשם לחנות לממכר טלפונים ניידים "אור פון" ומכר את הטלפון לבעל החנות בסכום שאינו ידוע למאשימה.

בהתאם לאישום השלישי, ביום 26.8.16 הגיע הנאשם לבית כנסת ברחוב טולידאנו בפתח תקווה, נכנס דרך הגג, שבר

את החלון בשירותי הנשים ומשם נכנס לבית הכנסת.

הנאשם רוקן את שש קופות הצדקה שהיו במקום ונטל מהן סך של כ-120 ₪.

בהמשך נטל הנאשם סך של 1,500 ₪ מתיק שהושאר במקום.

בהתאם לאישום החמישי (לאחר שהאישום הרביעי נמחק), ביום 3.9.16 בשעה 1:00 לערך, הגיע הנאשם לבית כנסת ברחוב בן גוריון בפתח תקווה והסיג גבול למקום.

הנאשם נכנס למטבח, שבר את מנעול ארון המטבח וגנב משם כסף בסך של 6,000 ₪.

בהתאם לאישום השישי, בתאריך 9.9.16 בשעות הלילה הגיע הנאשם לבית כנסת ברחוב סנדרוב בפתח תקווה.

הנאשם נכנס לבית הכנסת דרך פרצה בחומה המקיפה את בית הכנסת בצדו האחורי, ומשם נכנס דרך דלת הכניסה.

הנאשם גנב כסף מזומן בסך 4,000 ₪ ממגירה במטבח וכן 600 ₪ שהונחו מתחת לכיסא במקום.

הנאשם נעצר ביום 15.9.16 והוא עצור עד תום ההליכים כנגדו.

ביום 25.1.17 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות הבאות -

4 עבירות של התפרצות למקום מגורים או תפילה על מנת לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

5 עבירות של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

3 עבירות של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

הסגת גבול, לפי סעיף 446(א) לחוק העונשין.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם הטיעונים לעונש.

הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל מיום המעצר, מע"ת, קנס ופיצוי ואילו ההגנה תטען באופן פתוח.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשם הינו כבן 28, יליד אתיופיה, רווק, ואב לילד כבן שנתיים וחצי המצוי בחזקת סבתו.

הנאשם מסר כי אם בנו, עמה ניהל קשר זוגי, התאבדה לפני שנה וחצי.

עמוד 2

הנאשם מסר כי הקשר עם בנו ובני משפחת בת זוגו נותק מיוזמתו לפני שנה וחצי ומאז לא ראה את בנו. הרקע לכך הינו התנהלות משפחת בת זוגו וספקות שהובעו לגבי תפקודו ההורי ותחושת כעס שלו כתוצאה מכך.

נמסר כי הנאשם עלה לארץ עם משפחתו כשהיה בן שנתיים.

סיים 11 שנות לימוד עם הישגים טובים ונשר מהלימודים בגיל 17 על רקע רצונו לעבוד ולהתפרנס.

הנאשם גויס בגיל 18 ושירת 11 חודשים לאחר שהם השתחרר על רקע נפשי.

הנאשם מסר כי עבד באופן רציף במשך השנים במפעלים שונים וכי בשנה שקדמה למעצרו לא עבד לאור קושי בהתמודדות עם מותה של אם בנו.

כחודש עובר למעצרו החל לעבוד במפעל לייצור ניילון ופלסטיק.

לנאשם 7 אחים ואחיות המנהלים אורח חיים תקין.

אמו של הנאשם התאבדה לפני כ- 10 שנים. נמסר כי האם סבלה מקשיים נפשיים ואף נקטה באלימות כלפי ילדיה. אביו של הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות ומתקיים מקצבת נכות.

הנאשם תאר התמודדות עם תנאי מצוקה כלכלית ורגשית בשנות ילדותו, אך מסר כי עם זאת, ניתן דגש במשפחתו לתפקוד תקין, חינוך והישגים ותואר קשר טוב וקרוב בין הנאשם לאביו ואחיו.

לגבי העבירות, הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה על ביצוען וכן לא חש צער וחרטה בגין.

הנאשם מסר כי העבירות בוצעו במטרה להשיג רווחים קלים ומהירים בכדי לכלכל את עצמו ולדאוג לצרכיו הבסיסיים, זאת לאחר שלא עבד במשך כשנה.

הנאשם התקשה להעמיק בבחינת דפוסי התנהגותו ולא שיתף פעולה עם נסיונות לבירור הרקע למעורבותו הפלילית. הנאשם ביטא נכונות להשתתף בטיפול כחלק מההתמודדות עם ההליך המשפטי ומסר כי הוא זקוק לליווי והכוונה וכי הוא שואף ללמוד לימודים אקדמאיים.

מגורמי הטיפול בבית המעצר נמסר כי הנאשם שולב באגף עצורים מתקדם בכדי שיוכל להשתתף בפעולות חינוך וסדנאות שונות. הנאשם השתתף במספר מפגשים אך ביקש להפסיק לאור רצונו להתקדם לאגף עצורים נ"ס. הוא שולב בתעסוקה אך עזב לאחר מספר ימים בכדי לחזור ולהשתלב בפעולות חינוך. בהמשך חזר להשתלב בתעסוקה וכן משתתף בשיעורי דת. נמסר כי הקשר עם גורמי הטיפול נסוב סביב צרכים קונקרטיים.

להערכת קצינת המבחן מעורבותו הפלילית של הנאשם נבעה כתוצאה מהתדרדרות במצבו לאחר שחווה אובדנים ולאור הניתוק מבנו. ההערכה היתה כי ברקע לעבירות מצוקה רגשית, חוסר אונים תסכול וכעס.

בבחינת הסיכון להישנות להישנות עבירות והסיכוי לשיקום נשקלו הגורמים השונים שנסקרו לעיל.

ההערכה היתה כי ללא מעורבות טיפולית קיים סיכון להישנות עבירות.

בסיכום, נמצא כי לאור עמדת הנאשם השוללת בעייתיות במצבו וחוסר בשלותו לקבל אחריות ולהכיר בחומרת העבירות לא ניתן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו.

הומלץ להורות לשב"ס לשלבו בתוכניות שיקום במסגרת מאסרו, לאור נסיבות חייו הקשות.

ראיות לעונש

מטעם הנאשם העידה גב' שרון סילברסטון, אחותו של הנאשם.

העדה מסרה כי מדובר במשפחה נורמטיבית, אשר חוותה טראומה עם פטירת האם לפני כ-8 שנים בנסיבות טרגיות.

כן נמסר כי הנאשם איבד לפני כשנתיים את אם בנו, אף זאת בנסיבות קשות.

העדה העידה כי הנאשם הינו בחור טוב שמעבד בדרך וכי הוא מצטער על כך.

כן צוין מצבו הכלכלי הקשה.

העדה פנתה בבקשה כי מערכת בית המשפט תעזור לנאשם ותשלבו בתכנית שיקומית שמתאימה לו ובעזרת תמיכת המשפחה והחברים יצליח להשתקם ולחזור לניהול חיים תקינים.

צוין כי הרקע לעבירות הינו הטראומות והטרגדיות אותן עבר בחייו.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערך המוגן הנפגע מביצוע עבירת ההתפרצות למקום מגורים ותפילה הינה זכות הקניין והזכות לפרטיות וכן תחושת הבטחון האישית.

נטען כי התפרצות לבית תפילה טומנת בחובה פגיעה פוטנציאלית ברגשות ציבור המתפללים, ובנוסף עבירת התפרצות עלולה להביא להתפתחות של אלימות ממנה עלולה להיגרם אף פגיעה בגוף ובנפש.

נטען כי מדובר בנאשם שהיה מודע למעשיו, וכי לא מדובר באירוע חד פעמי אלא במספר רב של אירועים שנפרסים על פני מספר שבועות, כאשר בחלק מההזדמנויות הנאשם גורם נזקים.

לאור זאת טענה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם בגין כל אירוע של התפרצות, בנסיבות אלו נע בין 10 חודשים ל-20 חודשי מאסר ורכיבים נלווים, זאת, כאמור, עבור אירוע אחד ולא בגין כלל האירועים.

ב"כ המאשימה התייחסה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות, וכן צוין כי הוא אינו חש צער או חרטה, ולדבריו פעל מתוך צורך ברווחים קלים ומהירים.

נטען כי אף שצוין שהמעצר הממושך הינו בגדר גורם מרתיע, צוין אף שללא מעורבות טיפולית קיים סיכון להישנות עבירות.

בנסיבות בהן הנאשם שולל בעייתיות במצבו ולאור קשייו לקבל אחריות, שרות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה שיקומית.

ב"כ המאשימה התייחסה לשיקולים לקולא ובהם היותו של הנאשם נעדר עבר פלילי, הודיית הנאשם בהזדמנות ראשונה, וחוסר התחכום במעשי ההתפרצויות.

לאור זאת, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לבן דודו ולבתי הכנסת שנפגעו.

צוין כי הנאשם עצור מיום 15.9.16.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש שלא יעלה על 18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין של בית המשפט העליון לפיהם במקרים של התפרצויות רבות, מדובר במעין עבירה רבת פריטים ובעבירות שרשרת.

נטען כי הוא הדין במקרה זה בו העבירות בוצעו בפרק זמן קצר מאוד של כ-3 חודשים ובתקופה מאד משברית בחייו של הנאשם.

ברע"פ 1383/15 **אברהם לב ארי נ' מד"י** נדון עניינו של נאשם שהורשע בשני מעשי התפרצות לדירות של קשישים ובית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

במסגרת ערעור שהוגש על קולת העונש החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של הנאשם והעמידו על שנת מאסר. בקשת רשות ערעור שהוגשה על ידי הנאשם נדחתה.

ברע"פ 4291/13 **אדרי נ' מד"י** הורשע הנאשם ב-8 עבירות של כניסה והתפרצות לבית מגורים או תפילה, וכן בעבירות גניבה והחזקת רכוש שהושג בפשע.

בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות ובית משפט המחוזי בערעור העמיד את עונשו של הנאשם על שנת מאסר. בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 8473/10 **חננאל סמוכיין נ' מד"י** הורשע הנאשם ב-8 עבירות פריצה, 7 עבירות גניבה, 3 עבירות של גניבת רכב ונהיגה בזמן פסילה וכן בעבירות נהיגה נוספות ובעבירות של נסיון גניבה, נסיון קבלת דבר במרמה והחזקת נכס חשוד כגנוב.

בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות וכן הפעיל בחופף מאסר מותנה בן 4 חודשים.

בית משפט המחוזי בערעור העמיד את עונשו של הנאשם על 16 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל את המאסר המותנה כך שחודשיים ירוצו במצטבר וחודשיים בחופף. סה"כ נקבע כי הנאשם ירצה 18 חודשי מאסר בפועל.

בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ברע"פ 4765/06 **מרקוס נ' מד"י** הורשע הנאשם בשני אירועי התפרצות וגניבה.

בית משפט השלום הטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים, חציו בחופף וחציו במצטבר. ערעורים שהוגשו על ידי הנאשם נדחו.

ב"כ הנאשם טען כי אף שהנאשם ביצע עבירות לא קלות יש להתחשב בכך שמדובר בבחור בן 28, נעדר עבר פלילי עד להסתבכות הזו, לקח אחריות, הודה בחקירה, שחזר את המעשים, ואף הפליל את עצמו במקרים שלא היו ידועים למשטרה, באופן חריג ביותר.

נטען כי בהתאם לתיקון 113 יש ליתן לכך משמעות רבה.

נטען כי ההודאה היתה במשטרה כולל מקרים שלא היו ידועים, וכי הנאשם שיתף פעולה ולקח אחריות מלאה.

ב"כ הנאשם התייחס לכך שבמקרה זה קיימות נסיבות טרגיות במיוחד, כפי שסיפרה אחותו של הנאשם וכפי שהוצג בתסקיר שירות המבחן.

נטען כי אין בנסיבות אלה כדי להצדיק את המעשים, אך מדובר בנסיבות קשות וחמורות שיש בהן להסביר את התנהלותו של הנאשם.

נטען כי יש להתחשב במקרה זה בכך שלנאשם ילד קטן בן שנתיים, המצוי כעת אצל סבתו ואשר אף הוא הוא ייפגע מכל ענישה שתוטל על הנאשם.

נטען כי הנאשם כעת לומד קרוא וכתוב בבית הסוהר, ומצבו איננו קל.

כן נטען כי משפחתו של הנאשם הינה משפחה מאוד נורמטיבית שרוצה לסייע לו בשיקום חייו.

לאור זאת עתר ב"כ הנאשם שלא להטיל על הנאשם מאסר ארוך בכדי שלא ייטמעו בו נורמות עברייניות.

כן נטען כי במקרים מסוימים יש להעדיף הקלה יחסית בעונש כדי לאפשר שיקום של הנאשם.

בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש מאסר של 18 חודשים שהוא אינו עונש קל, ואשר ישקף בצורה מאוזנת את פסיקת בית המשפט העליון ואת העונש ההולם בנסיבות העניין.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון.

הנאשם הביע חרטה על המעשים שעשה וטען כי הוא רוצה לצאת ולשקם את עצמו ולהתחיל בדרך חדשה.

הנאשם מסר כי בתקופת המעצר הוא נכנס לקבוצות שיעזרו לו ולתוכניות שיקום שונות.

דין

הנאשם ביצע צבר עבירות נגד הרכוש בתקופה קצרה יחסית של כ-3 חודשים, וזאת הסתבכותו הראשונה. העבירות בוצעו על רק תקופת משבר נפשי וכלכלי, הקשור באירועים הטרגיים המצטברים של אובדן אמו ובת זוגו בנסיבות טרגיות, והניתוק מבנו הפעוט.

העבירות נועדו להפקת רווח כספי מהיר, על חשבון הפגיעה בקניינו של קרוב משפחתו ושל מספר בתי כנסת שאת קופותיהם רוקן באופן חוזר ונשנה. עם זאת, אין בעבירות דפוס פעולה של עבריין רכוש מקצועי, כגון תכנון מוקדם, שימוש בכלי פריצה, ניטרול מערכות אזעקה, גניבת חפצים יקרי ערך וכיו"ב.

הנאשם נטל אחריות מלאה באופן מיידי בחקירתו, ואף שיתף את המשטרה מרצונו בעבירות שלא היו ידועות לה, דבר שיש בו ביטוי לתמימות והעדר נורמות עבריינות ובעקיפין גם קריאה לעזרה.

מתחם הענישה בגין כל אחת מהעבירות של ההתפרצות לבתי הכנסת הינו ממאסר של מספר חודשים שניתן לרצותו בעבודות שירות, ועד מאסר בפועל של שנה. לגבי העבירות של התפרצות לדירת מגורים, מתחם הענישה הוא בין שנה לשנתיים.

בהתאם לסעיף 40ג. (ב) לחוק, אני סבורה כי לנוכח סמיכות האירועים העברייניים והיותם נובעים מתקופת משבר ולא מאורח חיים עברייני רצידיביסטי, יש לחפוף במידה רבה את העונשים זה לזה. יצוין כי כתב האישום עצמו יצר חפיפה לא מבוטלת, והלך כברת דרך לקראת הנאשם, בכך שבגין מספר התפרצויות לאותו מקום, הורשע הנאשם בעבירה אחת.

הנסיגות הטיפוליים בנאשם לא העמיקו בשלב זה, עקב אי יכולתו להתבונן ולשתף את גורמי הטיפול ברבדים העמוקים יותר של מצוקתו הנפשית, והיותו ממוקד בצרכים הקונקרטיים והשטחיים. נראה כי הסיכון במצבו של הנאשם עומד בעינו, הגם שיש לקוות כי יפיק לקח מהענישה המוחשית של המעצר והמאסר. לפיכך, אין זה המקרה בו יסטה בית המשפט לקולא ממתחם הענישה, משיקולי שיקום, בהתאם לסעיף 40ד. לחוק העונשין.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם עונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל על כל אחד מארבעת אישומי ההתפרצות לבתי הכנסת, ושנה מאסר בפועל על אישום ההתפרצות לדירת בן הדוד. העונשים יחפפו זה לזה בחלקם, באופן שבסך הכל ירצה הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 5.9.16.

כן אני גוזרת על הנאשם 8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג פשע כנגד הרכוש.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג עוון כנגד הרכוש (למעט סעיף 413).

בנסיבותיו הכלכליות איני גוזרת עליו קנס.

ניתן צו כללי לחילוט/השמדת המוצגים, לפי שיקול דעת המשטרה.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב ניסן תשע"ז, 18 אפריל 2017, במעמד הצדדים.